

El STSPV analitzarà la situació de la Sanitat Pública al seu III Congrés.

Els propers dies 11, 12 i 13 d'abril de 2008, el Sindicat de Treballadors i Treballadores de la Salut del País Valencià – Intersindical Valenciana celebrarà el seu III Congrés a la ciutat de Gandia. En l'ordre del dia figuren com a temes més importants: l'anàlisi de la situació del sistema sanitari valencià, la seua repercusió sobre les condicions laborals i les modificacions introduïdes en el marc sindical per l'Estatut Bàsic.

Al III Congrés del STSPV-IV serà motiu de molta atenció en els debats la situació de la sanitat pública valenciana; una situació que es pot qualificar de crítica, tant per l'entrada massiva d'interessos privats en la seua gestió mitjançant les concessions administratives, com per la descapitalització o manca de finançament dels centres de gestió pública.

La paradoxa de les aportacions de capital privat i les deficiències en el finançament públic condueixen a una situació que, per una part, ha permès la construcció de centres sanitaris en departaments de salut amb serveis sanitaris deficitaris, però, per l'altra, la manca d'inversions o la lentitud en l'execució dels projectes en la resta de Departament de gestió pública, junt als increments de població, estan portant al sistema sanitari al colapse. El deteriorament de les infraestructures, la massificació dels serveis sanitaris i la disminució de la qualitat assistencial és tan real i evident per a la població, com l'existència de les llistes d'espera; però, el que és més preocupant, és que no s'observa una voluntat política de la Conselleria de Sanitat de posar els mitjans necessaris per superar aquesta situació de crisi.

Paral·lelament, el deteriorament de les condicions en la prestació dels serveis sanitaris també està afectant als propis professionals que treballen a la sanitat, imposant càrregues addicionals i ritmes de treball que obeeixen més al improvisació del dia a dia, que no a una planificació de la tasca assistencial. Una pràctica, la de la improvisació, generalitzada, que afecta particularment a la qualitat i a l'estabilitat de l'ocupació, on la provisionalitat en el disseny de les plantilles és la tònica habitual, així com l'absència de polítiques actives de personal que faciliten la consolidació l'ocupació, anant més enllà de les declaracions de bones intencions o de signatures d'acords d'execució interminable.

Per últim, caldrà fer una reflexió sobre les repercussions que tindran les modificacions en el marc de relacions sindicals introduïdes per l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que fomenten la concentració de la representació sindical en les grans centrals i entrebarquen l'accés als àmbits de negociació d'altres organitzacions.

Tot un conjunt de qüestions que ens obliguen revisar les estratègies sindicals habituals, reorientant-les cap a la recerca de complicitats de la població i dels treballadors i treballadores en les mobilitzacions per la defensa dels seus interessos, així com d'unitats d'acció i convergència amb altres sindicats, tot dintre del referent social i sindical que constitueix la Intersindical Valenciana.